

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Novum Gratiae Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris, Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ Coenobii In Bvrgos

Ameyugo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

Caput VI. Sor. Joanna Majora semper eximiæ perfectionis capit incrementa, ex quo ei stigmata fuêre sublata, quatuor Seraphini sunt ejus Pædagogi, imò Rex ipse cum Angelorum Regina sunt ejus Magistri ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

annam conspexi, eandemque pro
 magnæ virtutis Sanctimoniali ha-
 bendam duxi, quippe quæ pluri-
 mum Obedientiæ dedita sit, alia-
 rumque virtutum studio pariter se-
 dulò incumbat, ita ut non sit, quod
 ejus causâ Reverendiss. D. vereca-
 tur ac difficulteretur. Et esto aliquid
 difficultatis hac in re obortum fuis-
 set, jam totum id complanatum est,
 Videturque haudquaquam neces-
 sarium ultra in modernum ejusdem
 statum inquirere, quandoquidem
 summo studio id Ordo ejus perfe-
 cit, & ultra etiam, si foret necesse,
 sit facturus. DEUS Reverendiss.
 D. V. juxta votum meum ac desi-
 derium diutissimè servet. Burgos
 20. April. 1635.

Ferdinandus Archiepiscopus
 Burgenfis.

CAPUT VI.

*Sor. Joanna majora semper eximia per-
 fectionis capit incrementa, ex quo ei sti-
 gmata suere sublata. Quatuor Seraphi-
 ni sunt ejus Pedagogi, imò Rex ipse cum
 Angelorum Regina sunt ejus Ma-
 gistri ac Præceptores.*

Regius Propheta David propriè
 germaneque expressam nobis ob-
 oculos ponit puram immaculatam, in
 misericordia & miserationibus Altis-
 simi coronati hominis tenorem vitæ.
 Dum Psal. 102. causas nobis indicat
 tam sublimis dignitatis; dicitque ju-
 venturem cujusque perfecti, veluti A-
 quilæ renovari debere. Super quæ
 verba Euthymius disserit, ait que reno-
 vationem Aquilæ, quæ avium est Ra-
 gina, plenam esse mysteriis. Omnes
 aliæ aves communiter primas nativa-

que suas retinent pennas, manentque
 eadem in suo semper esse ac statu,
 quippe quæ nunquam mutantur, ita
 ut cum tempore facultas eis usufque
 volandi minuatur ac intercidadat. Aquilæ
 verò novæ subnascentur pennæ,
 eoque pacto præcipua hæc Ales reno-
 vatur, perinde ac si nova ei juvenus
 accederet. Proinde in senectute sua
 longè illa meliùs perniciosque aëra
 permeare, quàm primâ in juvena,
 consuevit. Reperiuntur quidem ani-
 mæ, quæ velut Aves Cæli alas vim-
 que percipiunt ad magnam evolandî
 perfectionem, verùm eæ spiritu non
 renovantur, nec ultra volatu procedunt
 die alterâ, quàm processere primâ;
 imò, quod est deterius, cum tempore
 pennæ alarum spiritus sensim eis ener-
 vantur, hebetantur & consenescent.
 Nostra verò Sor. Joanna indies pro-
 fectum sumebat, novaque ad volan-
 dum capiebat vires, dum sancta ejus
 desideria in momenta renovarentur.
 Animabatur illa acriterque ad Cœ-
 lestes istos volatus stimulabatur à Pæ-
 dagogis suis, videlicet suis 4. Seraphi-
 nis. Quin & Christus Servator no-
 ster, nec non Sanctissima ejus Mater
 semetipsos veluti præstantissimos om-
 niumque maximè eximios præce-
 ptores Joannæ suæ sese præbuerunt.
 Fatetur hoc ipsa autographo suo.
 DEUM nimirum ex quo sibi 5. vul-
 nera disparuerunt, majorem miseri-
 cordiam exhibuisse, cum videlicet cæ-
 teros inter favores, tales sibi tantof-
 que institutores adjunxit. Clara per-
 spicuaque est veritas, quòd è bona
 malave educatione, Magistrorum
 doctrina & institutione perfectio vel
 imperfectio discipuli discipulave
 pendeat. No 3 De

De 4. Seraphinis, qui secundum Angelum ejus Custodem, Tutelares ac Institutores ei erant, mentionem facit Sor. Joanna ipsa n. 103. vitæ suæ. Quod nimirum ab eis nunquam non ad excelsiorem perfectionem incitatur, ac roboraretur. Sæpenumero, inquit, videbam illos, sicut Isaias c. 6. desuper Thronum DEI ambas cordis sui alas irremissè moventes, sanctoque quodam ac decoro & nunquam remittente volatu occupatos. Quærebat nonnunquam ex eis Sor. Joanna, quorsumnam volatu isto tendant, cum tamen semper DEO fruuntur. Ad quod ei responsum dedere Seraphini: Soror, dicentes, quod in tuis nos oculis gerimus, hoc fit ad te edocendam, quid ipsa agere debeas, prout alioquin bonum exemplum optima est institutio. Sic nos in præsentia DEI sumus nunquam cessante volatu occupati, ut bene capias intelligasque in Virtutis progressu nunquam standum aut quiescendum esse, quippe in spiritus seu animæ navigatione omnis auræ tranquillitas marisque malacia tantundem est, atque atrox procella & tempestas. Anima quæ desiderat DEUM uti tenetur amare, debet generosè instar Aquilæ sese excitare, debet nullo non die fervorem suæ-juventutis innovare, non debet præterita bene facta respicere, sed futura, quidque adhuc agendum restat attendere. Sic tu age amica Sororque nostra. Renova favorem tuum ut Aquila, induere fortitudine, non iamque incipe vitam vivere. Fac quod Aquila facit, quæ cadaver enim minus odoratur, eoque pernici vo-

latu fertur, ut se carnibus ejus saginet, ita delectare tu corpore Christi, qui se in Sacrosancta hostia ceu cadaver mortuū exhibet, sagina te atque impingua pretiosâ ejus carne, hæc escâ renovabitur spiritus tuus, majorique indies robore atque animi vigore ad alta subvolabit. Hæc & alia ejusmodi mirifica ei documenta dedere 4. Seraphini, per quæ Joanna accendebatur ac deflagrabat, dum Cælestes illi Spiritus in tunc ejus lumen & cordi pariter ignes suggerunt, quibus in divino amore collesceret & absumeretur.

At verò Christus Salvator noster jam dictâ institutione Seraphicâ neutiquam contentus erat, sed Sponsæ suæ Joannæ Sanctissimam etiam suam Matrem in Præceptricem ac Magistram assignavit. Suprema hæc omnium Regina Joannæ edocebat inducebaturque, ut semetipsam parvipenderet, & annihilaret, quod eâ ratione extolli posset. Instruebat illa Joannam filiam suam, ad sese omnistudio ad terram usque demittendam, ut sic videlicet tantò altius in Cælo ascenderet. Dum quandoque Joanna nostra, postquam jam vulnera ejus apparere desierant, in Oratione collecta esset, vidit ad suam dexteram Majestatem Divinam, ad sinistram verò Archangelum Gabrielem unâ cum Virgine MARIA, quæ collum suum contegebat pretiosa quadam fascia, seu monili cui insculpta erant hæc verba: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum, Filia, agebat Regina Cælorum; quod posthac ingressum ad Orationem facies, loco Isagoges, aut vice prolo-

Itemque instituta ipsius Regina Cælorum.

Adhortatio Seraphica 4. Seraphinorum ad extimulandam Joannam ad profectum.

*Sui DEI-
que notitia
sunt cardi-
nes vite
spiritualis.*

proloquii hisce utere verbis, quæ ego protuli, dum in utero meo Virgineo Verbum DEI caro factum est. Nobilem hanc eximiamque institutionem Obediens filia intento animo condidit, fideliterque observavit. Cumque dicta sublimia verba proferbat, subita illi ac momento uno profundissima sui, DEI verò sublimissima cognitio infundebatur. Duæ cognitiones istæ, sunt veluti duo cardines, in quibus tota vitæ Religiosæ perfectio pendet ac sustinetur. Intellexit probe istud S. Augustinus, qui velut Aquila est in scientia, & velut Phœnix in dilectione. Singulare is desiderium hujus utriusque cognitionis corde aluit. Unde indefinens illi erat Oratio. O mi DEUS! dà ut noverim me, noverim te. Ambas hasce partes in eminenti perfectionis gradu consequuta fuit Sor. Joanna à JESU MARIA, assistentiâ & institutione supremæ Magistræ MARIÆ benedictæ JESU Genitricis.

Pari modo æternus Pater Sor. Joannæ Magistrum dedit Unigenitum Filium suum. Favorem istum excellens ejus Virtus opitulatrice Divinâ gratiâ promeruit, dum nimirum aliquando in Cella sua coram Crucifixi effigie orationi vacaret. Cæperat ea in Oratione cor ejus amore amoris sui Sponsive Crucifixi tam vehementer inardescere, ut protinus à seipsa discederet, atque in altum sublata, Crucifixum arctissimè complecteretur. Dum igitur Joanna illum suavissimè tenerimeque osculis distuaviat, audit vocem æterni Patris dicentem sibi, Filia, ego eum tibi trado: do illum tibi in Magistrum ac socium,

Porro Christus D. impositum sibi hoc munus adeò promptius lubensque suscepit, ut ab eo momento nunquam ab ejus latere discesserit, tamque illi prope junctus & præsens aderat, ut illa ipsa 7. 29 O. vitæ suæ hæc referat. Egomet ipsa conspexi oculos DEI, qui me respiciebant, videor, que mihi, eos nusquam non intueri. Illi porro in me causant tantam modestiam ac honestatem, ut cum ab eo quidpiam operis actura, in me protinus revertar ac dicam: O! DEI oculi me intuentur. Denique ut verbo absolvam, efficiunt, ut ego in perpetuo degam timore, ne DEUM offendam. Quæ præcepta ac documenta tanti roboris esse queant, ac talis oculorum DEI conspectus? Ultra hæc alia etiam Sponsæ suæ documenta tradidit Christus. Visus illi est in Cella sua clavis crucis adfixus, senis miræ elegantiae alis in forma cujuspiam Seraphini præditus, in qualibet alarum impressa una lectio fuerat. Ubi verò eas omnes Joanna legendo percurrit, deprehendit in prima ala sequentem lectionem fuisse, Qui me cupit amare necesse est mihi, complexu innectatur. In altera legebatur, is despiciat semetipsum. In tertia, Mortificatio. In quarta, Amor DEI. In quinta, Silentium. Postremò in sexta ala erat Obedientia, & separatio ab omni quod creatum est. Lectiones hæc, Divinique Magistri institutiones altissimè cordi discipulæ ejus fuere impressæ. Ipsa vero ardentissimo flagrabat desiderio eas omnes facto adimplendi. Scientia siquidem Sanctorum non in theoria contemplationeque duntaxat, sed præ-

In quo porro ardentissimo flagrabat desiderio eas omnes facto adimplendi. Scientia siquidem Sanctorum non in theoria contemplationeque duntaxat, sed præ-

præcipuè in praxi ac operatione consistit.

Denique novum nunc Sponsa Christi orsa est vitæ initium, capiteque denuò maximo fervore DEO servire. Ut verò novâ Aquilæ juventâ, virtutis volatu tanrò subvehetur altiùs, tale summus ejus Præceptor ac Magister medium adhibuit, eique dixit: Joanna incipe continuo te parare. Volo tecum rationem ponere. Ipse ego cognitionem capere volo tuæ vitæ. Assume tu ex parte tua quempiam causæ tuæ Patronum & actorem. Pavebat cum primis horrebatque Sponsa Christi DEO rationem reddere, quantum vis plurimum de misericordia ejus consideret. Ut tamen Ancilla D. Majestati ejus obsequeretur, Clementissimam Virginem MARIAM cum castissimo Sponso suo D. Josepho Patronos causæque advocatos renunciavit. Notarium verò ac Exceptorem S. Joannem Evangelistam, Procuratorem suum S. P. Franciscum, Referendarium S. P. Dominicum, Fisci Procuratorem D. Thomam de Aquino, Auditorem causarum Eximium Doctorem D. Augustinum unâ cum Seraphico Doctore S. Bonaventura. Hæc ergo Officia, ubi sic in forma judiciali fuere distributa, quotidie hi SS. advenêre ad supputandas Joannæ rationes. Sponsa verò Christi, durante hoc ratiocinii & calculationis tempore, suffundebatur pudore, nescia quid ageret, quove se verteret. Videbatur etiam illi SS. Patroni ac Procuratores quoque pudore suffundi, dum multiplicia DEI dona favores perpendunt, quos à Benignif-

simo DEO est Joanna consecuta, & quòd pro hiis omnibus nulla fieri posset satisfactio. Angebatur Sponsa DEI gravibus inquietisque curis, nec erat aliud, quàm ire iterumque ire, ac redire ad Angelorum Reginam, eamque amaris calidisque obtestari lacrymis, velit sua Majestas tanquam Mater Misericordiæ, in hoc Divinæ Justitiæ judicio sibi adesse seque tueri ac defendere. O! Ita me salvet DEUS! Ut pii Christi fideles expavescunt cum DEO rationem ponere, perverti verò ac impii nihil pertimescunt, qui tamen tam malè cum calculatione sua rationibusque subsistunt! Post dies aliquot acciri jubet Christus Joannam, ut coram se compareat. Cumque præsens adesset Sponsa, quid agis Joanna? inquit. Jamne finem subducendis rationibus tuis imposuisti? Domine, respondet Joanna, rationum mihi liquidandarum diluendarumve is est numerus, ut non credam eas aliquando finem habituras. Denique die dictâ, Ancilla DEI judicio se stitit, porrò rationum ejus series crudè cum primis ac prædurè recensita, Tumque ad eam Justus Judex. Joanna, nunc rerum tuarum statum percipisti; ecquid novi habes ad defensionem tui proferendum? Nequaquam Domine, respondet magno cum tremore Ancilla ejus, nil mihi suppetit dicendum. Age igitur, inquit Christus, si nihil habes quod obtendas, ergo jam necesse est, ut sententia proferatur. Ego tamen eam proferre nolo; tu ipsa eam tibi edicito. Bene est, ait Sponsa ejus, quando id fieri

*Piè bonique
semper u-
nent, mal
securia-
gnus.*

„fieri est necesse, ego judico, in con-
 „sideratione tot nozarum peccato-
 „rumque, & ingratitude pro tot
 „à te perceptis beneficiis, ut Gehen-
 „næ flammis addicatur, ibique omnes
 „damnatorum pœnas ac tormenta per-
 „petiar, & quidem parva hæc adhuc est
 „pœna pro tam multis ac supramodum
 „gravibus meis erratis, delictis ac per-
 „peram actis. Sententiâ prolata cæpit
 „S. Joannes Evangelista quiddam scri-
 „bere, deincepsque chartam Joannæ
 „exhibuit dicens ut scriptum legat. Ac-
 „cepit illud in manus Christi Sponsa,
 „verlat ac reverlat, summoque studio
 „iteratò parte utrâque inspicit, dum
 „verò eam semper nitidam albamque
 „vider, reddit S. Joanni dicens; S.E-
 „„vangelista, lege tu illud, nam ego
 „„non video quid scriptum sit. Fuit
 „hoc scriptum de manu in manum tra-
 „ditum ab ea semper inspectam, dum-
 „que illud D. Joannes manu teneret,
 „videbatur Sponsæ Christi charta
 „conscripta, cum verò ipsa in suas ma-
 „nus illam acciperet, visa est pura &
 „inexarata, Quinque hoc illi vicibus
 „contigit, donec Christus D. reniden-
 „te ore blandâque voce diceret: Filia,
 „„nunc tibi remissa sunt peccata tua,
 „„deinceps verò novum rationarium
 „„librû inchoare debes, Ordienda tibi
 „„est novæ vitæ tela, perinde ac si jam
 „„nunc in mundum venires, summo-
 „„que conatu adnitendum potius mo-
 „„ri, quàm me offendere. Cupiditates
 „„atq; adversæ affectiones in te mor-
 „„tuæ sint oportet. In anima tua ne-
 „„mo alius dominium regimenque
 „„obtinere debet, præter me unum ac
 „„solum. Ad portum salutis magno ac
 „„præceleri cursu tibi est contendêdû,

Eò semper intentio tua ferri debet,
 eò ego te condidi. Sicque finem di-
 ctis Christus imposuit, suamque illi
 sanctissimam benedictionem imper-
 tit. Porò Sor. Joanna ad pedes ejus
 accidit, copiosisque ac calentibus per-
 fusa lacrymis magno cum gaudio
 summas Majestati ejus gratias egit.
 Sanctissima verò Virgo cum aliis SS.
 amantissimè ac summa cum exulta-
 tione Joannam complexi deinceps ei-
 dem vale dixere. Quis jam exprimere
 verbis queat, quid Divina hæc in An-
 cilla DEI sit operata gratia, aut quo ea
 pacto sese posthac gesserit? Ordina-
 vit sic DEUS, ut ipsa hoc patefeceret,
 nam alioquin nemo id efficere po-
 tuisset. Ita ego, ait illa, posthac con-
 stituta fui, ut me ipsam non nôrim,
 adeò etiam in DEUM introversa
 sum, hujusque vitæ tam immemor,
 ac si nunquam in mundo vixissem,
 Magnam item infero mihi violen-
 tiam, ut reminiscar an mihi ipsi sim
 præsens. Adhæc tam anxio feror in
 DEUM desiderio, ut mihi nonnun-
 quam videatur vita mea finienda,
 Experior etiam in meo corpore tan-
 tam alacritatem vivacitatemque, ut
 existimem nec dimidium annorum
 ætatisque me habere, quam habeo,
 neque ullius cibi somnive ego.

Posteaquâ Sor. Joanna ad prædi-
 ctum modum Cœlestis Sponsi sui operâ in
 spiritu est renovata; ante omnia pru-
 dens ac provida Virgo suæ Profes-
 sionis vota renovavit. Agebatur hæc
 renovatio coram quodam parvulo
 JESU, quem illa semper apud se ha-
 buit. Tum verò & reliquæ Sacri ejus
 Cœnôbii Virgines ad eandem voto-
 rum renovationem à Sorore Joanna
 incita-

*Et qualis
 illa fuerit
 vide.*

*Renovatio
 votorum à
 Joana &
 Conforori-
 bus usur-
 pata.*

*Christus
 præterita
 Joana er-
 rata abolet
 & ad no-
 vam or-
 diendam
 vitam in-
 struit.*

incitabantur. Congregato igitur grege innocentium istarum candido vellere ovium apud nostram pulchram Rachelem Sponsam DEI JOANNAM, cunctæ Sorores eo, qui sequitur modo, professionem suam renovârunt. Accepit una quæpiam Infantulum in manus, atque tum de novo Professionem votorum faciebat: quo factò, tradebat proximæ Sorori Infantulum, hæc verò iteratâ Professione, portigebat tertiæ, atque eo pacto innovabant universæ tradito de una manu in alteram parvulo, suæ Religionis vota. Dum aliquando in hoc pulcherrimo exercitio 10. aut 12. illarum unâ versantur, Sacer ille pupulus è manibus earum evanuit, earumque sese aspectibus subtraxit, unde non parvâ mœstitudine Sorores illæ affectæ fuêre. Dominus autem non longè post earum misertus, curas & angores convertit in gaudium, dum post triduum pusionem illum ad lineam seu funiculum è quo D. Francisci imago pendeat reperit. Aliâ verò vice cum Infantulus ille ad ægrotantem quandam Sanctimonialem allatus fuisset, iterum toto triduo disparuit. At verò post tres dies dum Sor. Joanna cum aliis duabus Monialibus in Claustro staret, omnes tres conspiciunt illum in quodam supra modum specioso flammanteque caudice, seu stipite advenientem, & postquam per Chori circuitum se circumegesset, iteratò in priore loco collocasse, nimirum ponè præfatam S. Francisci effigiem, quæ ex uno Chori latere sita est. Asservant velut pretiosum thesaurum in hodiernam usque diem Sacræ illæ Virgines cum

*Miro cum
Infantis co-
ram quo
sibat ludo.*

Infantulum, pellucidâ è Christallo ci-
stellæ inclusum, argentoque undique
circumornatum. Ante hunc JESU-
LUM renovant semper sua Religio-
sa vota, sequunturque in hoc suam
Venerabilem Matrem amabilemque
Magistram Sor. JOANNAM à JESU
MARIA coram hoc Infantulo vota
sua renovare solitam. Juventutemque
suam in modum Aquilæ instaurare.

CAPUT VII.

*Unus è 4. Seraphinis configit jaculo cor
Sor. Joannæ. Christus deinde cor eius è
pectore eximit illudque purificat. In quo
idem Sponsus Cœlestis renovat cum
Sponsa sua Joannâ spirituale conju-
gium, mutuoque corda
permutant.*

CONSUEVERANT olim Perfarum Re-
ges pacta nuptialia sanguine sui
pollicis subscribere & confirmare,
Christus vero summus Rex honoris
ac Sponsa ejus Sor. JOANNA à JESU
MARIA non digitorum suorum sed
prorsus sui cordis sanguine spiritualis
connubii fœdera confirmârunt &
subsignârunt. In hunc finem Domi-
nus cor Sponsæ suæ Joannæ prius ab
omni humana & imperfecta affectio-
ne ac propensione, omni denique ter-
reno pulvere mundare, ac Cœlum
quoddam penitus reddere voluit,
quod in hunc, qui sequitur modum
evenit. Dum JOANNA quodam tempo-
re in altissima esset contemplatione
absorpta. Visus est illi Seraphin in
specie pusilli rutilique; sed supra mo-
dum omnem venusti adolescentuli,
gerebat is manu instrumentum quod-
dam instar radii coruscantis, qui ad
modum sagittæ aut teli in capite mu-
ronatâ